

سوره الروم

سوره روم

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام خداوند بخشنده مهربان

الم ﴿١﴾

(روم ۱) - الم.

غَلَبَتِ الْأَرْضُ الْرُّومَ ﴿٢﴾

(روم ۲) - روم شکست خورد.

فِي أَدْنَى الْأَرْضِ وَهُمْ مِّنْ بَعْدِ غَلَبِهِمْ سَيَغْلِبُونَ ﴿٣﴾

(روم ۳) - در نزدیکترین زمین به سرزمین عرب ، و هم ایشان بعد از شکست خوردن به زودی غلبه خواهند کرد.

فِي بَضْعِ سِنِينَ لِلَّهِ الْأَمْرُ مِنْ قَبْلُ وَمِنْ بَعْدُ وَيَوْمَئِذٍ يَفْرَحُ
الْمُؤْمِنُونَ ﴿٤﴾

(روم ۴)-در چند سال بعد ، آری زمام امور چه قبل از شکست خوردن روم و چه بعد از غلبه ایشان به دست خدا است ، و آن وقت که رومیان غلبه کنند مؤمنین خوشحال شوند.

بِنَصْرِ اللَّهِ يَنْصُرُ مَنْ يَشَاءُ وَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿٥﴾

(روم ۵)-خوشحال می‌شوند به اینکه خدا به وعده خود در باره رومیان وفا کرد ، آری او هر که را بخواهد نصرت می‌دهد و او عزیز و رحیم است.

وَعَدَ اللَّهُ لَا يُخْلِفُ اللَّهُ وَعْدَهُ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ
﴿٦﴾

(روم ۶)-باید به وعده خدا دل بست چون خدا هرگز خلف وعده نمی‌کند و لیکن بیشتر مردم نمی‌دانند.

يَعْلَمُونَ ظَاهِرًا مِّنَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَهُمْ عَنِ الْآخِرَةِ هُمْ غَافِلُونَ
﴿٧﴾

(روم ۷)-آنها تنها ظاهری از زندگی دنیا می‌دانند و از آخرت غافلند.

أَوَلَمْ يَتَفَكَّرُوا فِي أَنفُسِهِمْ مَا خَلَقَ اللَّهُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا
 بَيْنَهُمَا إِلَّا بِالْحَقِّ وَأَجَلٍ مُّسَمًّى وَإِنَّ كَثِيرًا مِّنَ النَّاسِ بِلِقَاءِ رَبِّهِمْ
 لَكَافِرُونَ ﴿٨﴾

(روم ۸)- آیا در نفس خود نمی‌اندیشند که خدا آسمانها و زمین و آنچه بین آن دو است جز به
 حق نیافریده و جز برای مدتی معین خلق نکرده ؟ ولی بسیاری از مردم به مساله معاد و دیدار
 پروردگار خود کافرند.

أَوَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ
 كَانُوا أَشَدَّ مِنْهُمْ قُوَّةً وَأَثَارُوا الْأَرْضَ وَعَمَرُوهَا أَكْثَرَ مِمَّا عَمَرُوهَا
 وَجَاءَتْهُمْ رُسُلُهُم بِالْبَيِّنَاتِ فَمَا كَانَ اللَّهُ لِيَظْلِمَهُمْ وَلَكِن كَانُوا
 أَنفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿٩﴾

(روم ۹)- آیا در زمین سیر نمی‌کنند ببینند عاقبت کفاری که قبل از ایشان بودند چه شد با
 اینکه آنها از اینها نیرومندتر بودند و زمین را زیر و رو کردند و آباد نمودند بیشتر از آن آبادیها
 که اینان کردند ، اما همین که رسولان خدا با معجزه‌ها به سویشان آمدند کفر ورزیدند و خدا
 نابودشان کرد و خدا به ایشان ظلم نکرد بلکه خودشان به خود ظلم کردند.

ثُمَّ كَانَ عَاقِبَةَ الَّذِينَ أَسَاءُوا أَلْسُوْا۟ أَنْ كَذَّبُوا بِآيَاتِ اللَّهِ وَكَانُوا
بِهَا يَسْتَهْزِئُونَ ﴿١٠﴾

(روم ۱۰)- و سرانجام کسانی که بدیها را به بدترین وجه مرتکب می شدند این شد که آیات خدا را تکذیب نموده و به آن استهزاء کنند .

اللَّهُ يَبْدَأُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ ثُمَّ إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿١١﴾

(روم ۱۱)- خدا است که خلق را برای نخستین بار آفرید و سپس برای بار دوم نیز برمی گرداند و شما هم به سویش برمی گردید.

وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ يُبْلِسُ الْمُجْرِمُونَ ﴿١٢﴾

(روم ۱۲)- و روزی که قیامت به پا شود مجرمین مایوس می گردند.

وَلَمْ يَكُنْ لَهُمْ مِّنْ شُرَكَائِهِمْ شُفَعَاءُ وَكَانُوا بِشُرَكَائِهِمْ كَافِرِينَ
﴿١٣﴾

(روم ۱۳)- و از شرکاء که درست کرده بودند هیچ یک شفیع آنان نگشته و خودشان به شرکایشان کفر می ورزند.

وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ يُومَعِدِ يَتَفَرَّقُونَ ﴿١٤﴾

(روم ۱۴)- و روزی که قیامت به پا شود آن روز فرقه‌ها از یکدیگر جدا می‌شوند.

فَأَمَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَهُمْ فِي رَوْضَةٍ يُحْبَرُونَ

﴿١٥﴾

(روم ۱۵)- اما آنان که ایمان آوردند و عمل صالح کردند در باغی و بهشتی شاد و خرمند.

وَأَمَّا الَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَلِقَاءِ الْآخِرَةِ فَأُولَٰئِكَ فِي

الْعَذَابِ مُخَضَّرُونَ ﴿١٦﴾

(روم ۱۶)- و اما آنهایی که کفر ورزیده و آیات ما و روز دیدار آخرت را تکذیب کردند ایشان در عذاب احضار خواهند شد.

فَسُبْحَانَ اللَّهِ حِينَ تُمْسُونَ وَحِينَ تُصْبِحُونَ ﴿١٧﴾

(روم ۱۷)- پس منزه است خدا، هم در آخر روز و هم در چینی که صبح می‌کنید.

وَلَهُ الْحَمْدُ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَعَشِيًّا وَحِينَ تُظْهِرُونَ

(روم ۱۸)-و تنها او سزاوار ستایش در آسمانها و زمین است ، هم در آخر شب و هم در حینی که ظهر می کنید.

يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَيُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَيُحْيِي الْأَرْضَ

بَعْدَ مَوْتِهَا وَكَذَلِكَ تُخْرَجُونَ ﴿١٩﴾

(روم ۱۹)-زنده را از مرده بیرون می کند و مرده را از زنده درمی آورد و زمین را بعد از مردنش زنده می کند و به همین نحو شما بیرون می شوید.

وَمِنْ ءَايَاتِهِ أَنْ خَلَقَكُمْ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ إِذَا أَنْتُمْ بَشَرٌ تَنْتَشِرُونَ

(روم ۲۰)-و یکی از آیاتش این است که : شما را از خاک آفرید و سپس ناگهان بشری هستید که منتشر می شوید.

وَمِنْ ءَايَاتِهِ أَنْ خَلَقَ لَكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ أَزْوَاجًا لِتَسْكُنُوا إِلَيْهَا
وَجَعَلَ بَيْنَكُمْ مَوَدَّةً وَرَحْمَةً إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ

(روم ۲۱)- و یکی از آیات او این است که برای شما از خود شما همسرانی خلق کرد تا به سوی آنان میل کنید و آرامش گیرید و بین شما مودت و رحمت قرار داد و در همین آیاتها هست برای مردمی که تفکر کنند.

وَمِنْ ءَايَاتِهِ خَلْقُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَأَخْتِلَافُ أَلْسِنَتِكُمْ
وَأَلْوَانِكُمْ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّلْعَالَمِينَ ﴿٢٢﴾

(روم ۲۲)- و یکی از آیات او خلقت آسمانها و زمین و اختلاف زبانهای شما و رنگهایتان است که در اینها آیاتی است برای دانایان.

وَمِنْ ءَايَاتِهِ مَنَامُكُمْ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَابْتِغَاؤُكُمْ مِنْ فَضْلِهِ إِنَّ فِي
ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يَسْمَعُونَ ﴿٢٣﴾

(روم ۲۳)- و یکی از آیاتش خوابیدنتان در شب و طلب روزیتان در روز است که در این ، آیاتها هست برای مردمی که بشنوند.

وَمِنْ ءَايَاتِهِ يُرِيكُمْ الْبَرْقَ خَوْفًا وَطَمَعًا وَيُنزِلُ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً
فِيُحْيِي بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ

(روم ۲۴)- و یکی از آیات او این است که برق را به شما نشان می دهد که شما به خوف و طمع
درآیید و از بالا آبی نازل می کند پس با آن آب زمین را بعد از مردنش زنده می کند ، در این
نیز آیت ها هست برای مردمی که تعقل کنند.

وَمِنْ ءَايَاتِهِ أَنْ تَقُومَ السَّمَاءُ وَالْأَرْضُ بِأَمْرِهِ ثُمَّ إِذَا دَعَاكُمْ دَعْوَةً
مِّنَ الْأَرْضِ إِذَا أَنْتُمْ تَخْرُجُونَ ﴿٢٥﴾

(روم ۲۵)- و از جمله آیات او این است که آسمان و زمین را با امر خود سر پا نگه داشته پس
چون شما را با یک دعوت می خواند همه از زمین خارج می شوید.

وَلَهُ مَنْ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ كُلٌّ لَّهُ قَانِتُونَ ﴿٢٦﴾

(روم ۲۶)- از آن اوست آن کس که در آسمانها و زمین است و همه او را عبادت می کنند.

وَهُوَ الَّذِي يَبْدَأُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ وَهُوَ أَهْوَنُ عَلَيْهِ وَلَهُ الْمَثَلُ
الْأَعْلَىٰ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٢٧﴾

(روم ۲۷)- و او کسی است که خلقت را آغاز کرد و اعاده‌اش می‌کند ، و اعاده برایش آسان‌تر
است ، و برای او در آسمانها و زمین از هر مثل فرد اعلايش هست و او مقتدر حکيم است.

ضَرَبَ لَكُمْ مَثَلًا مِّنْ أَنْفُسِكُمْ هَلْ لَكُمْ مِّنْ مَّا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ
مِّنْ شُرَكَاءَ فِي مِمَّا رَزَقْنَاكُمْ فَأَنْتُمْ فِيهِ سَوَاءٌ تَخَافُونَهُمْ كَخِيفَتِكُمْ
أَنْفُسَكُمْ كَذَلِكَ نُفَصِّلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ﴿٢٨﴾

(روم ۲۸)- برای شما از خود شما مثلی زده ، آیا بردگان شما در آنچه که از اموال به شما روزی
کرده‌ایم هیچ فردی شریک شما هست بطوری که آن برده و شما با هم برابر باشید و احیانا
شما از آن بردگان بترسید که مبادا در شرکت تجاوز کنند آن طور که از یک شریک آزاد
می‌ترسید ؟ قطعاً نه ، پس چطور مخلوقات خدا را شریک او می‌گیرید ، ما این طور آیات را
برای مردمی که تعقل کنند توضیح می‌دهیم .

بَلِ اتَّبَعَ الَّذِينَ ظَلَمُوا أَهْوَاءَهُمْ بِغَيْرِ عِلْمٍ فَمَنْ يَهْدِي مَنْ أَضَلَّ
اللَّهُ وَمَا لَهُمْ مِنْ نَاصِرِينَ ﴿٢٩﴾

(روم ۲۹)- بلکه آنها که ستم کردند هواهای خود را بدون علم پیروی کردند ، و وقتی خدا کسی را گمراه کند کیست که او را هدایت نماید ؟ و هیچ ناصری برایشان نیست.

فَأَقِمْ وَجْهَكَ لِلدِّينِ حَنِيفاً فِطْرَةَ اللَّهِ الَّتِي فَطَرَ النَّاسَ عَلَيْهَا لَا
تَبْدِيلَ لِخَلْقِ اللَّهِ ذَٰلِكَ الدِّينُ الْقَيِّمُ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا
يَعْلَمُونَ ﴿٣٠﴾

(روم ۳۰)- پس روی خود به سوی دین حنیف کن که مطابق فطرت خدا است فطرتی که خدا بشر را بر آن فطرت آفریده و در آفرینش خدا دگرگونگی نیست ، این است دین مستقیم ولی بیشتر مردم نمی دانند.

مُنِيبِينَ إِلَيْهِ وَاتَّقُوهُ وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَلَا تَكُونُوا مِنَ الْمُشْرِكِينَ
﴿٣١﴾

(روم ۳۱)- رو به سوی دین خدا کنید و بپرهیزید از او و نماز بپا دارید و از مشرکین مباشید.

مِنَ الَّذِينَ فَرَّقُوا دِينَهُمْ وَكَانُوا شَيْعًا كُلُّ حِزْبٍ بِمَا لَدَيْهِمْ فَرِحُونَ

(روم ۳۲)- از آنهایی که دین خود را تکه تکه کرده و خود دسته دسته شدند و هر دسته‌ای به دین خود خوشحالی کردند.

وَإِذَا مَسَّ النَّاسَ ضُرٌّ دَعَوْا رَبَّهُمْ مُنِيبِينَ إِلَيْهِ ثُمَّ إِذَا أَذَاقَهُمْ مِنْهُ

رَحْمَةً إِذَا فَرِيقٌ مِّنْهُمْ بِرَبِّهِمْ يُشْرِكُونَ ﴿۳۳﴾

(روم ۳۳)- و چون ضرری به مردم برسد به سوی خدا برگشته او را همی خوانند ، ولی همین که رحمتی از خود به ایشان می‌چشاند باز دسته‌ای از آنان شرک می‌ورزند.

لِيَكْفُرُوا بِمَا ءَاتَيْنَاهُمْ فَتَمَتَّعُوا فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ ﴿۳۴﴾

(روم ۳۴)- تا نعمت‌ها که ما به ایشان داده‌ایم کفران کنند ، پس بهره بگیرید که به زودی خواهید فهمید.

أَمْ أَنْزَلْنَا عَلَيْهِمْ سُلْطَانًا فَهُوَ يَتَكَلَّمُ بِمَا كَانُوا بِهِ يُشْرِكُونَ ﴿۳۵﴾

(روم ۳۵)- و یا دلیلی برایشان نازل کرده‌ایم ، و آن دلیل و رهنما شرک ورزیدن را به ایشان درس داده ؟ !

وَإِذَا أذَقْنَا النَّاسَ رَحْمَةً فَرِحُوا بِهَا وَإِن تُصِيبْهُمْ سَائِئَةٌ بِمَا قَدَّمَتْ
أَيْدِيَهُمْ إِذَا هُمْ يَقْنَطُونَ ﴿٣٦﴾

(روم ۳۶)- و چون به انسان رحمتی می چشانیم شادی می کند . و اگر مصیبتی به ایشان برسد با اینکه اثر کارهای خودش است ناگهان نومید می شود.

أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّ اللَّهَ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَن يَشَاءُ وَيَقْدِرُ إِنَّ فِي ذَلِكَ
لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٣٧﴾

(روم ۳۷)- آیا ندیدند که خدا روزی را به هر که بخواهد زیاد و به هر که بخواهد اندک می دهد در این خود آیتی است برای مردمی که ایمان آورند.

فَعَاتِ ذَا الْقُرْبَىٰ حَقَّهُ وَالْمِسْكِينَ وَابْنَ السَّبِيلِ ذَٰلِكَ خَيْرٌ لِّلَّذِينَ
يُرِيدُونَ وَجْهَ اللَّهِ وَأَوْلَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿٣٨﴾

(روم ۳۸)- پس حق ذی القربی و مسکین و ابن سبیل را بده این برای کسانی که رضای خدا را می طلبند بهتر است و هم ایشان رستگارند.

وَمَا آتَيْتُمْ مِّن رَّبًّا لِّيَرْبُوًّا فِي أَمْوَالِ النَّاسِ فَلَا يَرْبُوًّا عِنْدَ اللَّهِ وَمَا
آتَيْتُمْ مِّن زَكَاةٍ تُرِيدُونَ وَجْهَ اللَّهِ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُضْعِفُونَ

﴿ ٣٩ ﴾

(روم ۳۹)- و آنچه از ربا می‌دهید تا مال مردم زیاد شود نزد خدا زیاد نمی‌شود و آنچه از زکات
که برای رضای خدا می‌دهید زیاد می‌شود و زکات دهندگان مال خود را زیاد می‌کنند.

اللَّهُ الَّذِي خَلَقَكُمْ ثُمَّ رَزَقَكُمْ ثُمَّ يُمِيتُكُمْ ثُمَّ يُحْيِيكُمْ هَلْ مِن
شُرَكَائِكُم مَّن يَفْعَلُ مِن ذَٰلِكُم مِّن شَيْءٍ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ عَمَّا

يُشْرَكُونَ ﴿ ٤٠ ﴾

(روم ۴۰)- خدا است آن کسی که شما را خلق کرد و سپس روزی داد آنگاه همو است که شما
را می‌میراند و سپس زنده می‌کند آیا کسی از خدایان شما هست که چنین کارها کند ، منزه و
متعالی است خدا از شرکی که به وی می‌ورزند.

ظَهَرَ الْفَسَادُ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ بِمَا كَسَبَتْ أَيْدِي النَّاسِ لِيُذِيقَهُمْ
بَعْضَ الَّذِي عَمِلُوا لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿٤١﴾

(روم ۴۱)- در دریا و خشکی فساد ظاهر گشت به خاطر کارهای بد مردم ، ظاهر گشت تا خدا
به این وسیله بعضی از آثار کار بد را به ایشان بچشاند.

قُلْ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلُ
كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُشْرِكِينَ ﴿٤٢﴾

(روم ۴۲)- بگو در زمین سیر کنید و ببینید عاقبت کسانی که قبل از شما بودند چه شد و
چگونه شد ، بیشتر آنان مشرک بودند.

فَأَقِمْ وَجْهَكَ لِلدِّينِ الْقَدِيمِ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَ يَوْمٌ لَا مَرَدَّ لَهُ مِنَ اللَّهِ
يَوْمَئِذٍ يَصَّدَّعُونَ ﴿٤٣﴾

(روم ۴۳)- پس رو به سوی دین مستقیم کن قبل از آنکه روزی برسد که دیگر خدا اجازه
برگشت ندهد در آن روز مردم از هم جدا شوند .

مَنْ كَفَرَ فَعَلَيْهِ كُفْرُهُ وَمَنْ عَمِلَ صَالِحًا فَلِأَنْفُسِهِمْ يَمْهَدُونَ

(روم ۴۴)- آنهایی که کافر شدند کفرشان به ضرر خودشان است و آنها که عمل صالح کردند برای خود ذخیره نمودند.

لِيَجْزِيَ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ مِنْ فَضْلِهِ إِنَّهُ لَا يُحِبُّ

(روم ۴۵)- تا خدا کسانی را که ایمان آورده و عمل صالح کردند از فضل خود پاداش دهد که او کافران را دوست نمی‌دارد.

وَمِنْ ءَايَاتِهِ أَنْ يُرْسِلَ الرِّيَّاحَ مُبَشِّرَاتٍ وَلِيُذِيقَكُمْ مِنْ رَحْمَتِهِ
وَلِتَجْرِيَ الْفُلُكُ بِأَمْرِهِ وَلِتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ

(روم ۴۶)- و یکی از آیات او این است که بادهای را می‌فرستد تا مژده باران دهند و تا شما را از رحمت خود بچشانند و تا کشتی‌ها به امر او به حرکت در آیند و تا شما به طلب فضل او برخیزید و تا شاید شکر او بگزارید.

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ رُسُلًا إِلَىٰ قَوْمِهِمْ فَجَاءُوهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ
فَأَنْتَقَمْنَا مِنَ الَّذِينَ أَجْرَمُوا وَكَانَ حَقًّا عَلَيْنَا نَصْرُ الْمُؤْمِنِينَ

(روم ۴۷)-و به تحقیق قبل از تو رسولانی به سوی قومشان فرستادیم معجزه‌های روشن برای آنها آوردند و ما از کسانی که جرم کردند انتقام گرفتیم ، و از ازل یاری مؤمنین حقی بود بر ما.

اللَّهُ الَّذِي يُرْسِلُ الرِّيَّاحَ فَتُثِيرُ سَحَابًا فَيَبْسُطُهُ فِي السَّمَاءِ كَيْفَ
يَشَاءُ وَيَجْعَلُهُ كِسْفًا فَتَرَى الْوَدْقَ يَخْرُجُ مِنْ خِلَالِهِ فَإِذَا أَصَابَ بِهِ

مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ إِذَا هُمْ يَسْتَبْشِرُونَ ﴿٤٨﴾

(روم ۴۸)-خدا آن کسی است که بادها را می‌فرستد تا ابرها را برانگیزد ، و هر طور بخواهد آن را در آسمان بگستراند ، و آن را قطعه‌هایی روی هم و متراکم کرده ، قطره‌های باران را می‌بینی که از لابلای آن ابر بیرون می‌شود ، و چون آن را به هر کس از بندگان خود برساند شادمانی کنند.

وَإِنْ كَانُوا مِنْ قَبْلِ أَنْ يُنْزَلَ عَلَيْهِمْ مِنَ قَبْلِهِ لَمُبْلِسِينَ ﴿٤٩﴾

(روم ۴۹)-و اگر چه پیش از آنکه باران به ایشان نازل شود نومید بودند.

فَأَنْظِرْ إِلَىٰ ءِآثَارِ رَحْمَتِ اللَّهِ كَيْفَ يُحْيِي الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا إِنَّ
ذَٰلِكَ لَمُحْيِي الْمَوْتَىٰ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٥٠﴾

(روم ۵۰)- پس نشانه‌های رحمت خدا را ببین ، که چگونه زمین را از پس موات شدنش زنده می‌کند ، این همان خدا است که زنده کننده مردگان است ، و همو به همه چیز توانا است.

وَلَئِنْ أَرْسَلْنَا رِيحًا فَرَأَوْهُ مُصْفَرًّا لَّظَلُّوا مِن بَعْدِهِ يَكْفُرُونَ ﴿٥١﴾

(روم ۵۱)- سوگند می‌خورم ، که اگر باد سردی بفرستیم که زراعت‌هایشان را زرد کند همین که آن را زرد ببینند، یک باره به نعمت‌های خدا کفر می‌ورزند.

فَإِنَّكَ لَا تُسْمِعُ الْمَوْتَىٰ وَلَا تُسْمِعُ الصُّمَّ الدُّعَاءَ إِذَا وَلَّوْا مُدْبِرِينَ
﴿٥٢﴾

(روم ۵۲)- پس تو غم اینان مخور ، که هر دم بر یک مزاجند چون اینها مردگانند ، که وقتی رو می‌گردانند ، تو نمی‌توانی بشنوانی (۵۲) .

وَمَا أَنْتَ بِهَادِي الْعُمِّيِّ عَنِ ضَلَالَتِهِمْ إِنْ تُسْمِعُ إِلَّا مَنْ يُؤْمِنُ
بِآيَاتِنَا فَهُمْ مُسْلِمُونَ ﴿٥٣﴾

(روم ۵۳)- و نیز تو نمی توانی کوران گمراه را از گمراهی به هدایت بکشانی ، و به جز کسانی را که به آیات ما ایمان دارند ، و تسلیم ما هستند نمی شنوانی.

اللَّهُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ ضَعْفٍ ثُمَّ جَعَلَ مِنْ بَعْدِ ضَعْفٍ قُوَّةً ثُمَّ
جَعَلَ مِنْ بَعْدِ قُوَّةٍ ضَعْفًا وَشَيْبَةً يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ وَهُوَ الْعَلِيمُ
الْقَدِيرُ ﴿٥٤﴾

(روم ۵۴)- خدا آن کسی است که شما را از ناتوانی آفرید ، و از پس ناتوانی نیرو داد ، و از پس نیرو دو باره ناتوانی و پیری آورد ، هر چه بخواهد خلق می کند ، و او دانای توانا است.

وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ يُقْسِمُ الْمُجْرِمُونَ مَا لَبِثُوا غَيْرَ سَاعَةٍ كَذَلِكَ
كَانُوا يُؤْفَكُونَ ﴿٥٥﴾

(روم ۵۵)- روزی که رستاخیز بپا شود ، بزه کاران سوگند خورند که جز ساعتی درنگ نکرده اند ، روش آنان در دنیا هم همین طور بود که حق را باطل ، و آیات دارای دلالت را بی دلالت وانمود می کردند.

وَقَالَ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ وَالْإِيمَانَ لَقَدْ لَبِثْتُمْ فِي كِتَابِ اللَّهِ إِلَى يَوْمِ
الْبَعْثِ فَهَذَا يَوْمُ الْبَعْثِ وَلَكِنَّكُمْ كُنتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿٥٦﴾

(روم ۵۶)- و کسانی که علم و ایمان داده شدند ، گویند همان طور که خدا در کتابش خبر داده بود ، طول مدت بین دنیا و آخرت را خوابیده‌اید ، و این همان آخرت و روز رستاخیر است ، اما شما در دنیا به آن علم و ایمان نداشتید.

فَيَوْمَئِذٍ لَا يَنْفَعُ الَّذِينَ ظَلَمُوا مَعذِرَتُهُمْ وَلَا هُمْ يُسْتَعْتَبُونَ ﴿٥٧﴾

(روم ۵۷)- در آن روز کسانی که ستم کردند عذرخواهیشان سودشان ندهد ، و ایشان را به دفاع از خود دعوت نکنند.

وَلَقَدْ ضَرَبْنَا لِلنَّاسِ فِي هَٰذَا الْقُرْآنِ مِنْ كُلِّ مَثَلٍ وَلَئِنْ جِئْتَهُمْ
بِبَيِّنَاتٍ لَيَقُولُنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا مُبْطِلُونَ ﴿٥٨﴾

(روم ۵۸)- برای مردم در این قرآن همه جور مثل زده‌ایم ، و چون آیه‌ای برای ایشان بیاوری ، کسانی که کافرند گویند شما (از نظر ما) جز مردمی بیهوده کار نیستید.

كَذَٰلِكَ يَطْبَعُ اللَّهُ عَلَىٰ قُلُوبِ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٥٩﴾

(روم ۵۹)- خدا این چنین بر دل کسانی که نمی‌دانند مهر می‌نهد.

فَأَصْبِرْ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ وَلَا يَسْتَخِفُّكَ الَّذِينَ لَا يُوقِنُونَ

(روم ۶۰) - پس تو صبر کن که وعده خدا درست است ، و آن کسان که یقین ندارند ، تو را به سبک سری وا ندارند.